

אמרו בשרדי בניין זכותה דחרן אשתויב, מיד נפק שלחובא דאסא ואוקרייה לחרן, חרן הוא רכתיב וימת חרן על פנוי תרח אביו. ואית דאמורי ורעה דתרח לית אשה שלטה ביה, אבל גורמי לחרן לנרא, ואי לא איתזוך גרע בודאי דלא שלטה נרא בורעה, מיד רמי ליה לחרן לנרא ואיתזוך והוה תרח אבוי קאים תפון חרן הוא רכתיב וימת חרן על פנוי תרח אביו.

בזה הוא יומא ידעו כל אומיה ולישניא שלא שינכיה לאברהם אלא קרשא בריך הוא דאייה ייחידאי דעלמא, והו מיתין בגינויו למשכניה דאברהם ואמרין ליה חטינו לה, דאת רחיז בקשא בריך הוא דאייה רבוניה דעלמא, אוליף לבננא מאורך דאת ידע, ועליהם אמר קרא (תהלים מז) גדריבי עמים נאקספו עם אלהי אברהם).

תא חוי, מה כתיב ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בין חרן וגנו. ויצאו אתם מאור בשדים. ויצאו אתם, אתו מיבעי ליה. דהא כתיב ויקח תרח וגנו מאי ויצאו אתם. אלא תרח ולוט עם אברהם ושרה נפקו דאנון הו עקרא למיפק מגו אונן חביבא, דיבין

לשון הקודש

ולם, והיו פביאים את בניהם למשכני של אברהם, ואופרים לו: ראיינו אויר שאותה בוטח בקדוש ברוך הוא שהוא רבון העולם, לפיד את בנינו מדריך שאיתה יודע. ועליהם אמר הקב"ה (תהלים מז) גדריבי עמים נאקספו עם אלהי אברהם. **בא** ראה מה ברותב, ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בין חרן וגנו, ויצאו אתם מאור בשדים. ויצאו אתם אתו חייה צרייך להיות, שהרין ברותב ויקח תרח וגנו. מה זה ויצאו אתם? אלא תרח ולוט עם אברהם ושרה יצאו, שהם היו העקר לצאת מותך אתם אמרו בקדוש ברוך הוא שהוא יחידו של אברהם אלא קדוש ברוך הוא שהוא האיל, וזהו הרן אחיו עומדר שם. אמרו הפסדים, בשכיל וכוחו של הרן נצול. מיד יצאה שלחבת של אש ושרפה את הרן. וזה שבתוב וימת הרן על פנוי תרח אביו. ניש שאומרים שאין שולחת אש בורע שתרח, אבל נשליך את הרן לאש, ואם לא יענער, גרע ודאי שאין שלחת האש בורע. מיד השליכו את הרן לאש ונשרף, וזהו תרח אביו עומד שם. וזה שבתוב וימת הרן על פנוי תרח אביו. באותו היום ידעו כל אמה ולשון שלא האיל את אברהם אלא קדוש ברוך הוא שהוא יחידו של

דְּחַמָּא תֶּרֶחּ דְּאָבָּרָהּם בְּרִיהּ אֲשֶׁתּוֹיֵב מִגּוֹ נוֹרָא, אֲתַהְדָּר
לְמַעַבְדּ רְעוּתִיהּ דְּאָבָּרָהּם, וּבְגַן קֶדֶם וַיֵּצְאוּ אֲפָם תֶּרֶחּ
וַיָּלֹט.

וּבְשֻׁעַתָּא דְּנַפְקֵיו מַה בְּתִיב לְלַכְתָּא אָרְצָה בְּגַעַן.
דְּרֻעֹתָא דְּלַהּוֹן הָוֹה לְמַיְהָךְ תִּפְנֵן. מִפְאָן
אָוְלִיפְנָא כֹּל מִאן דְּאַתְעַר לְאַתְדַּבָּאָה מִסְיִיעַן לֵיה. תָּא
חוּי, דְּהַבְּיִ הֵוֹא דְּכִיּוֹן דְּכִתְבֵּר לְלַכְתָּא אָרְצָה בְּגַעַן מִיד
וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֱלֹהִים לְךָ לְךָ, וְעַד דְּאֵהוּ לֹא אַתְעַר
בְּקָדְמִיתָא לֹא בְּתִיב לְךָ לְךָ.

תָּא חַוִּי, מַלְהָ דְּלַעַילָּא לֹא אַתְעַר עַד דְּאַתְעַר לְתַתָּא
בְּקָדְמִיתָא עַל מַה דְּתַשְּׁרֵי הָהִיא דְּלַעַילָּא, וְרוֹזָא
דְּמַלָּה, גַּהְזָר אָוְכָמָא לֹא אַתְאַחַיד בְּגַהְזָר חַזּוֹרָא עַד
דְּאֵהִי אַתְעַרְתָּא בְּקָדְמִיתָא, כִּיּוֹן דְּאֵהִי אַתְעַרְתָּא
בְּקָדְמִיתָא, מִיד גַּהְזָר חַזּוֹרָא שְׂרִירִיא עַלְהָ.

לשון הקודש

— וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים לְאַבְרָהָם לְךָ לְךָ. וְעַד
שֶׁהָוָא מִתְעִזָּר בְּתַחְלַה, לֹא בְּתוּב לְךָ
לְךָ.

בָּא רָאָה, הַדָּבָר שְׁלַמְעָלָה לֹא מִתְעִזָּר
עַד שְׁמַתְעִזָּר לְמַטָּה בְּרָאשׁוֹנָה עַל מַה
שִׁישָׁרָה עַלְיוֹן אֶזְטָה שְׁלַמְעָלָה. וּסּוֹד
הַדָּבָר — הָאֹור הַשְׁחָר אִינוֹ נָאָחָז בְּאוֹר
מִסְעִים אָוֹתָהּ. בָּא רָאָה שְׁכָה הֵוֹא,
שְׁבִיּוֹן שְׁכַתּוֹב לְלַכְתָּא אָרְצָה בְּגַעַן, מִיד

הַרְשָׁעִים. שְׁבִיּוֹן שְׁרָאָה תֶּרֶחּ שְׁאָבָּרָהּם
בְּנוֹ נַצֵּל מִתְזַקְקָהָאֵשׁ, חָרָר לְעַשׂות אֲתַ
רְצֹונָו שֶׁל אָבָּרָהּם, וּמְשׁוּם בָּהּ וַיֵּצְאוּ
אֲתַם תֶּרֶחּ וְלוֹט.

וּבְשֻׁעַה שִׁיצְאָו מַה בְּתִובְיָה? לְלַכְתָּא
אָרְצָה בְּגַעַן. שְׁרַצּוֹנָם הֵיה לְלַכְתָּא לְשָׁם.
מִפְאָן? לְמַרְנוֹן, בֶּל מִשְׁמַתְעִזָּר לְהַתְהָר,
מִסְעִים אָוֹתָהּ. בָּא רָאָה שְׁכָה הֵוֹא,
שְׁבִיּוֹן שְׁכַתּוֹב לְלַכְתָּא אָרְצָה בְּגַעַן, מִיד

יעל דא כתיב (תהלים פג) אלְהִים אֶלְךָ אֶל תַּחֲרֵשׁ וְאֶל תַּשְׁקֹט אֶל. בגין דלא יתפסק זהורא חזרה מעלה מא לעלמיין. וכן (ישעה סב) המזוברים את יי אל דמי לכם. בגין לאתערא לתחטא במה דישרי אתערותא דלעילא. וכן פיוון דאתער בר נש אתערותא בקדמיה קדרין אתער אתערותא דלעילא. תא חזי, פיוון דבתיב ויצאו אתם מאור בשדים וגוי מיד ויאמר יי אל אברם וגוי.

ויאמר יי אל אברם לך לך, אמר רבי אלעזר לך לך לגור מה לאתקנא גור מה, (לאתקפה) לאתקנא דירגא דילך. לך לך, לית אנית (ס"א בראי) למיקם הכא בין חיבינו אילין. ורואה דמלחה לך לך (דף עז ע"א) דהא קדשא בריך הוא יהיב ליה לאברהם רוחא דחכמתא, והזה ידע ומצורף (אנני) סטרוי דישובי עלה מא, ואסתפל בהו ואתקל

לשון הקודש

ראה, פיוון שפטוב ויעאו אתכם מאור בשדים וגוי, מיד – ויאמר ה' אל אברם וגוי.

ויאמר ה' אל אברם לך לך. אמר רבי אלעזר, לך לך – לעצמה, לתוךן את עצמה, ולהתזקן לתוךן את דרכנה. לך לך – אינך וס"א בראי לעמודongan בין הרשעים הללו. וסוד הדבר – לך לך, שחררי הקדוש ברוך הוא נתן לאברהם

שורה עליה האור הלבן.

יעל זה כתוב (שם פג) אלְהִים אֶלְךָ אֶל תַּחֲרֵשׁ וְאֶל תַּשְׁקֹט אֶל, ברי שלאל אל תחרש ולא תשקט אל, ברי שלאל יתפסק האור הלבן מן העולם לעולמים. וכן (ישעה סב) המזוברים את ה' אל דמי לכם, ברי לעוזר למטה במה שמשירה ההתעוררות שלמעלה. וכן פיוון שמעיר אדם התעוררות טובה בראשונה, או מתעוררת התעוררות שלמעלה. בא

בְּתִיקְלָא וַיַּדַּע חִילֵין דֵי מִמְּנָן עַל סֶטֶרְיִי יִשְׁוֹבָא.

בְּדַ מִטָּא לְגַו נְקוּדָה דָּמְצָעִיתָא דִּישְׁוֹבָא תְּקִיל
בְּתִיקְלָא וְלֹא הָוה סְלִיק בִּידֵיה. אֲשֶׁר לְמִנְדָּע
חִילֵא דֵי מִמְּנָא עַלְהָ וְלֹא יִכְיל לְאַתְדְּבָקָא בְּרֻעּוּתִיה,
תְּקִיל בְּפִמְהָ וְמַנְיָן וְחַמָּא דְּהָא מַתְפָּן אֲשֶׁתְיַל בְּלָ עַלְמָא,
אֲשֶׁר וְצַרְפָּ וְתְקִיל לְמִנְדָּע וְחַמָּא דְּהָא חִילֵא עַלְאָה דְּעַלְהָ
לִית לֵיה שְׁעִירָא עַמְּיק וְסַתִּים וְלֹאו אַיְהוּ בְּגַנוּגִי דִּסְטֶרְיִ
דָּרְגֵי דִּישְׁוֹבָא.

אֲשֶׁר וְתְקִיל וַיַּדַּע דְּהָא בְּפִמְהָ דְּמַהְהִיא נְקוּדָה
אֲמְצָעִיתָא דִּישְׁוֹבָא מַנְיָה אֲשֶׁתְיַל בְּלָ עַלְמָא
לְכָל סֶטֶרְזִי. הָכִי גַּמְיִי יַדַּע דְּהָא חִילֵא דְּשִׂרְיִי עַלְהָ מַתְפָּן
גַּפְקִי בְּלָ שְׁאָר חִילֵין דְּמִמְּנָן עַל בְּלָ סֶטֶרְיִי עַלְמָא, וּבְלָהו
בֵּיה אֲחִידָן. בְּדִין (בראשית י"א) וַיַּצְאֵו אַתְּם מַאֲוֹר בְּשָׁדִים
לְלִכְתָּה אַרְצָה בְּגַעַן.

לשון הקודש

روح של חכמה, והיה יודע ומוצרפ ואנגורות
 צַדִּיקִי יִשְׁוֹב הָעוֹלָם, וְהַסְתָּבֵל בָּהּ וּשְׁקָל
 בְּמִשְׁקָל וַיַּדַּע אֶת הַפְּחוֹת הַמְּמֻנִים עַל
 צַדִּיקִי הַיּוֹשֵׁב.

הַתְּבֹונָן וּשְׁקָל וַיַּדַּע שְׁהָרִי בְּמוֹ
שְׁמַהְגַּדָּה הָהִיא אֲמְצָעִיתָו שְׁלִיחָה הַיּוֹשֵׁב,
מִמְּנָה נִשְׁתַּל בְּלָ הָעוֹלָם לְכָל צַדִּיקָיו. בְּךָ
גַּם יַדַּע שְׁהָרִי הָפְחַת שְׁשׁוֹרָה עַלְיהָ, מִשְׁמָ
יַצְאֵו בְּלָ שְׁאָר הַפְּחוֹת הַמְּמֻנִים עַל בְּלָ

עַזְבֵּת אֲשֶׁר וְתָקִיל וְצִרְפָּה לִמְיָקָם עַל בְּרִירָא דְמֶלֶת
הַהֲיוֹת אֶתְר וְלֹא הָזָה יְדֻע וְלֹא יְכַל לִמְיָקָם עַל הָ
לְאַתְדְּבָקָה, בֵּין דְחַמָּא תְקַפָּא דְהָאֵי אֶתְר וְלֹא יְכַל
לִמְיָקָם עַל הָמִיד וְיָבָא עַד חַרְנוֹ וַיִּשְׁבֹּו שָׁם.

מַאי טַעַמָּא דְאֶבְרָהָם. אֲלֹא דְאֵינוֹ הָזָה יְדֻע וְצִרְפָּה
בְּכָל אֲנוֹ שְׁלַטְגִּינִי מִדְבָּרִי עַל מָא בְּכָל סְטוּרִי
דִּישׂוּבָא, וְהָזָה תְקִיל וְצִרְפָּה אֲנוֹ דְשְׁלַטְטִין בְּסְטוּרִי דִּישׂוּבָא
מִדְבָּרִי כְּכִיא וּמְזֻלִּיהָן, מִאן אֲנוֹ תְקִיפִין אַלְיָן עַל אַלְיָן,
וְהָזָה תְקִיל בָּל יְשׁוּבִי דְעַלְמָא (ולא) וְהָזָה סְלִיק בִּידָיו. פֶּד
מְטָא לְהָאֵי אֶתְר חַמָּא תְקִיפָו דְעַמְיָקָין וְלֹא יְכַל
לִמְיָקָם בֵּיה. בֵּין דְחַמָּא קְדַשָּׁא בְּרוּךְ הוּא אַתְעַרְוָתָא
דִּילְיָה וּתְיַאֲוָתָא דִּילְיָה, מִיד אַתְגָּלִי עַל הָמִיד וְאָמָר לֵיה
לְדֹךְ לְדֹךְ, לְמַנְדָע לְדֹךְ וְלְאַתְקָנָא גַּרְמָךְ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

מְנַהֲגֵי הָעוֹלָם בְּכָל אַרְדֵי הַיּוֹשֵׁב, וְהִיא
שׁוֹקֵל וּמְצַרֵּף אֶתְמָם הַשׁוֹלְטִים בְּאַרְדֵי
הַיּוֹשֵׁב מְנַהֲגֵי הַבּוֹכְבִים וּהַמּוֹלּוֹת שְׁלָהָם
מֵי הַם הַחֲקוֹקִים אֶלְיָעָל אֶלְגָּה, וְהִיא שׁוֹקֵל
אֶת בָּל יְשׁוּבִי הָעוֹלָם (ולא) וְהִיא עוֹלָה
בְּיָדוֹ. כַּשְׁהֲגִיעַ לְמִקְומָה הָזָה רָאָה אֶת תְּזַקָּה
הַעֲמִיקִים (ולא) יְכַל לְעַמְדָבָו. בֵּין שָׁרָאָה
הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתּוֹרָתוֹ
וְתִשְׁוֹקְתָהוֹ, מִיד הַתְּגִלָּה עַלְיוֹ וְאָמָר לוֹ לְךָ
לְהָ, לְדֹעַת אָוֹתָךְ וְלַתְקַנוּ עַצְמָךְ.

אַרְדֵי הָעוֹלָם, וְכָלָם אֲחוֹנוּם בָּו. אָנוּ כָּרְאָשָׁת
וְיַעֲצָאוּ אֶתְמָם מְאוֹר פְּשָׁדִים לְלִכְתָּבָה
אַרְצָה בְּגַעַן.
עַזְבֵּת, הַשְׁגִּיחַ וּשְׁמֶל וּצִרְפָּה לְעַמְדָל בְּרוּךְ
הַדָּבָר שֶׁל אֶתְמָם הַמּוֹקָם (ולא) הָזָה יוֹדָע,
(ולא) יְכַל לְעַמְדָל עַל הָמִיד לְהַשְׁגִּין. בֵּין שָׁרָאָה
אֶת בָּחוֹ שֶׁל הַמּוֹקָם הָזָה (ולא) יְכַל לְעַמְדָל
עַלְיוֹ, מִיד וְיָבָא עַד חַרְנוֹ וַיִּשְׁבֹּו שָׁם.
מַה הַטָּעַם של אֶבְרָהָם? אֲלֹא שְׁהָוָא הָיָה
יְוָדָע וּמְצַרֵּף אֶת בָּל אֶתְמָם הַשְׁלִיטִים

מְאֶרֶץ, מִהְהוּא סְטוֹרָא דַיְשׁוֹבָא דְהַווֹת מִתְדַבֵּק
בַּיְהָ. וּמִמּוֹלְדַתָּה, מִהְהוּא חֲכָמָה דְאַתָּה
מְשֻׁגָּה וַתְּקִיל תּוֹלְדַתָּא דִילְךָ וַרְגַּעָא וַשְׁעַתָּא וַזְמַנָּא
דְאַתִּילִידָת בֵּיה וּבְהַהוּא כּוֹבָבָא וּבְהַהוּא מַזְלָא. וּמִבֵּית
אָבִיךָ, דְלֹא תְשֻׁגָּה בְּבִיתָא דְאָבוֹךָ. וְאֵי אִית לְךָ שְׁרַשָּׁא
לְאַצְלָחָא בְּעַלְמָא מִבֵּיתָא דְאָבוֹךָ, בְּגַין כֵּה לְךָ לְךָ
מִחְכָּמָה דָא וּמִאֲשֶׁרֶתָּה דָא.

תָא חַוִי, דְהַכְּבִי הוּא, דְהָא נַפְקוּ מִאוֹר בְּשָׂדִים וְהַוּ
בְּחַרְןָ, אַפְמַאי יִימָא לִיה לְךָ לְךָ **מְאֶרֶץ**
וּמִמּוֹלְדַתָּה. אֶלָא עַקְרָא דְמִלְתָא כִּמָה דְאַתָּמָר. אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרָאךָ. אָרָאךָ מַה דְלֹא יִכְילָת לְמִיקְםָ
עַלְיהָ וְלֹא יִכְילָת לְמַנְדָע חִילָא דְהַהִיא אָרָעָא דְאַיהֲוָה
עַמִּיק וְסַתִּים:

לשון הקודש

מְאֶרֶץ – מִאוֹתָו הַצָּד שֶׁל הַיּוֹשֵׁב
שְׁחִירִת נִדְבָּק בּוֹ. וּמִמּוֹלְדַתָּה – מִאוֹתָה
הַחֲכָמָה שָׁאַתָּה מִתְבּוֹנוּ וּשׂוֹקֵל אֶת
תוֹלְדַתָּה וְהַרְגַּעָה וְהַשְׁעָה וְהַזְּמָן שְׁנַוְלַדְתָּה
בּוֹ, וּבָאוֹתוֹ הַפּוֹכֵב וּבָאוֹתוֹ הַמְזֻלָּה. וּמִבֵּית
אָבִיךָ – שְׁלָא תְשֻׁגָּה בְּבִיתָא אָבָיךָ. וְאֵם
יִכְלַת לְדֹעַת אֶת כַּמָה הָאָרֶץ הַהִיא שְׁרוֹאָה
עַמִּיק וְגַסְטָר.

מְאֶרֶץ – מִאוֹתָו הַצָּד שֶׁל הַיּוֹשֵׁב
שְׁחִירִת נִדְבָּק בּוֹ. וּמִמּוֹלְדַתָּה – מִאוֹתָה
הַחֲכָמָה שָׁאַתָּה מִתְבּוֹנוּ וּשׂוֹקֵל אֶת
תוֹלְדַתָּה וְהַרְגַּעָה וְהַשְׁעָה וְהַזְּמָן שְׁנַוְלַדְתָּה
בּוֹ, וּבָאוֹתוֹ הַפּוֹכֵב וּבָאוֹתוֹ הַמְזֻלָּה. וּמִבֵּית
אָבִיךָ – שְׁלָא תְשֻׁגָּה בְּבִיתָא אָבָיךָ. וְאֵם
יִשְׁלַח שָׁרֵשׁ לְחַצְלִיחָה בְּעוֹלָם מִבֵּית
אָבִיךָ, מִשׁוּם כֵּה לְךָ לְךָ מִחְכָּמָה הַזָּו

וְאַעֲשֵׂה לְגֹוי גָּדוֹל וְגֹי וְאַעֲשֵׂה, בְּנֵין דְּבָתִיב לְךָ לְךָ.
וְאַבְרָכָה, בְּנֵין דְּבָתִיב מֵאָרֶץ. וְאַגְדָּלה
שָׁמֶה, בְּנֵין דְּבָתִיב וּמִמּוֹלִידָתֶךָ. וְהִיא בָּרָכה, בְּנֵין
דְּבָתִיב וּמִבֵּית אָבִיךָ.

סְתִירֵי תֹּרֶה

וְאַעֲשֵׂה לְגֹוי גָּדוֹל הָאֵי בְּרָכָתָא חֶדֶא, וְאַבְרָכָה תְּרִיזָן, וְאַגְדָּלה שָׁמֶה
תְּלִתָּה, וְהִיא בָּרָכה אַרְבָּע. וְאַבְרָכָה מִבְּרָכִיךָ חֶמֶשׁ, וּמַקְלֵלָךָ אֲזֹר שִׁיחָת.
וְנִבְרָכוּ בָּכְלָמְשָׁפְחוֹת הָאָדָם הָא שְׁבָע. כִּיּוֹן דָּא תְּבָרְכוּ בְּאַלְיָן שְׁבָע
בְּרָכָאָן, מָה כְּתִיב וַיֹּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דָּבָר אֱלֹיו יְיָ לְנִחְתָּא לְהָאֵי עַלְמָא
כָּמָה דָּא תְּפִקְדָּא.

מִיד וַיֹּלֶךְ אַתָּו לוֹט. דָּא אַיהוּ נִחְשָׁ דָא תְּפִקְדָּא וְאַתְּלַטְּיא וְעַלְמָא בְּגִינִּיה
דָא יְהוּ קָאִים לְפִתְחָא לְאַסְטָאָה לְגֻופָא, וְלֹא תְּפַעַול נִשְׁמָתָא פּוֹלְחָנָא
דָא תְּפִקְדָּת עד דַיְעָבָרוּן עַלְהָ בְּהָאֵי עַלְמָא תְּלִת עַשֶּׁר שְׁגִינָז, דָהָא
מִתְּרִיסָר שְׁגִינָז וְלַעַילָא גַּשְׁמָתָא אַתְּעָרָת לְמַפְלָח פּוֹלְחָנָא דָא תְּפִקְדָּת
הָדָא הוּא דְּבָתִיב. וְאַבְרָם בְּנֵן חֶמֶשׁ שְׁנִים וְשְׁבָעִים שְׁנָה. שְׁבָע וְחֶמֶשׁ

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וְאַעֲשֵׂה לְגֹוי גָּדוֹל וְגֹי. וְאַעֲשֵׂה - מִשְׁוִים
שְׁבָתוֹב לְךָ לְךָ. וְאַבְרָכָה - מִשְׁוִים
שְׁבָתוֹב מֵאָרֶץ. וְאַגְדָּלה שָׁמֶךָ - מִשְׁוִם
שְׁבָתוֹב מִמּוֹלִידָתֶךָ. וְהִיא בָּרָכה - מִשְׁוִם
שְׁבָתוֹב וּמִבֵּית אָבִיךָ.

סְתִירֵי תֹּרֶה

וְאַעֲשֵׂה לְגֹוי גָּדוֹל. זֹה בָּרָכה אַחֲתָה.
וְאַבְרָכָה - שְׁתִים. וְאַגְדָּלה שָׁמֶךָ - שְׁלִשָּׁה.
וְהִיא בָּרָכה - אַרְבָּע. וְאַבְרָכָה מִבְּרָכִיךָ
- חֶמֶשׁ. וּמַקְלֵלָךָ אֲזֹר - שְׁשָׁה. וְנִבְרָכוּ בָּכְלָמְשָׁפְחוֹת
כָּל מִשְׁפָחָת הָאָדָם - הַגָּהָה שְׁבָע. כִּיּוֹן